

בראשית פרק לא	בראשית פרק כד
(יא) ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: (יב) ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: (יג) אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: (יד) כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה : (טו) ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע : (טז) יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע :	(ב) ויען לבן ובתואל ויאמרו מה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב : (ג) הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר ה': (ד) ויאמר אלהם אל תאחרו אתי וה' הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: (ה) ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: (ו) ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האישה הזה ותאמר אלך :

בראשית פרק כח	בראשית פרק כב
(יב) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: (יג) והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: (יד) והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: (טו) והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: (טז) וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי: (יז) ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: (יח) וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: (יט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשונה: (כ) וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: (כא) ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים: (כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:	(טו) ויקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השמים: (טז) ויאמר בי נשבעתי נאם ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: (יז) כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:

מדרש תנחומא (בוכר) פרשת וישב
[ב] [וישב יעקב]. זש"ה בזעקך יצילוך קבוציך (ישעיה נז יג), מהו, אלו המלאכים שניתנו לשמרו בשעה שיצא לילך לארם נהרים, שאין המלאכים המשמשין בארץ ישראל, משמשין בחוצה לארץ ולא של חוצה לארץ בארץ ישראל, כך יעקב ראה עולים ויורדים אחרים לילך עמו לחוצה לארץ, וכשבא לחזור קרא הקב"ה לאותן המלאכים שהיו משמשין אותו בארץ, אמר להם הרי יעקב חוזר, צאו ונצא לאנפטי שלו (פי' תחום), למה הדבר דומה, למלך שיצא בנו למדינת הים ליקח אשה, אחר ימים בא לחזור לבית אביו, אמר המלך לאנפטיין שלו (פי' לחייל) בואו ונצא לאנפטי של בני, כך כשבא יעקב לחזור לבית אביו, קרא הקב"ה למלאכי השרת, אמר להם בואו ונצא לאנפטי של יעקב, כיון שתלה יעקב עיניו ראה אותן, שנאמר ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים וגו' (בראשית לב ב), כשראה אותן יעקב מנין שהיו משמשין אותו בארץ ישראל, שנאמר ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה (שם שם /בראשית ל"ב ג), לכך נאמר בזעקך יצילוך קבוציך אלו המלאכים, ואת כולם ישא רוח (ישעיה נז יג), אלו עשו ואלופיו, שנאמר וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו (בראשית לו ו), והחוסה בי ינחל ארץ (ישעיה שם נ"ז/ז) זה יעקב, שנאמר וישב יעקב.

בראשית (פרק לב)

- (ב) ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים:
(ג) ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: פ
- (ד) וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום:
(יא) קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות:
(יד) וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו:
(כב) ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה:
(כג) ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:
(כד) ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו:
(כה) ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
(כו) וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו:
(כז) ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני:
(כח) ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב:
(כט) ויאמר לא יעקב עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל:
(ל) וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם:
(לא) ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי:
(לב) ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו:
(לג) על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:
אונקלוס לבראשית (לב:ד)
(ד) ושלח יעקב אזגדין קדמוהי לות עשו אחוהי לארעא דשעיר לחקלי אדום:
רש"י (שם)
(ד) וישלח יעקב מלאכים - מלאכים ממש:

בראשית (פרק לג)

- (י) ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני:
הושע (פרק יב)
(ד) בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים:
(ה) וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
ילקוט שמעוני פרשת וישלח (רמז קלב)
ויותר יעקב לבדו אמר רבי אלעזר מלמד שנשתיר על פכין קטנים ...

סוכה (נג. ג.)

הוא היה אומר כן: למקום שאני אוהב שם רגלי מוליכות אותי, אם תבא אל ביתי - אני אבא אל ביתך, אם אתה לא תבא אל ביתי - אני לא אבא אל ביתך, שנאמר (שמות כ, כא) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך. אף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים, אמר לה: על דאטפת אטפוך, ומטיפיך יטופן. אמר רבי יוחנן: רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה, לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה. הנהו תרתי כושאי דהוו קיימי קמי שלמה, (מלכים א, ד, ג) אליהרף ואחיה בני שישא, סופרים דשלמה הוו. יומא חד חזייה למלאך המות דהוה קא עציב. אמר ליה: אמאי עציבת? - אמר ליה: דקא בעו מינאי הני תרתי כושאי דיתבי הכא. מסרינהו לשעירים שדרינהו למחוזא דלוז. כי מטו למחוזא דלוז שכיבו. למחר חזיא מלאך המות דהוה קבדח, אמר ליה: אמאי בדיחת? - אמר ליה: באתר דבעו מינאי תמן שדרתינהו. מיד פתח שלמה ואמר: רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה, לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה.